

اشعار فردوسی در خردنامه و مواضع آنها در شاهنامه

دکتر محمد دیرسیاقی

از جمله انتشارات سودمند انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، یکی هم کتاب خردنامه است، تألیف ابوالفضل یوسف بن علی مستوفی که با تصحیح و مقدمه و توضیحات دانشمند گرانمایه و شاعر آزاده آقای ادیب برومند طبع و نشر گردیده است.

زمان تألیف کتاب، بنابر احتمال مصحح محترم و به قرینه نثر روان، فصیح و موجز آن، ظاهراً قرن ششم هجری است و مشتمل است بر نقل اقوال کوتاه منسوب به عده‌ای از نامداران ایران و عرب و یونان درباره مسائل اخلاقی، اجتماعی و آداب زندگی؛ و هر قسمت مزین است به کلمات قصار مولای متّقیان علی بن ابی طالب (ع) و مستشهد به ایاتی در بحر متقارب از شاهنامه فردوسی.

شماره عنوان کتاب پس از مقدمه‌ای کوتاه یک‌صد عنوان است و زیر هر عنوان کلماتی از بزرگان و نیز از حضرت علی (ع) و سپس بیت یا ایاتی به بحر متقارب آورده شده است. جمع این ایات دویست و پنجاه و یک بیت است در دویست و پنجاه و دو مورد (یک بیت در دو مورد آمده است). در هجده مورد پیش از نقل بیت نوشته شده است از فردوسی است، اما در صدر دیگر ایات فقط «بیت» یا «شعر» تحریر شده است؛ ظاهراً همه ایات از شاهنامه است و نگارنده علاوه بر آنکه به کمک کشف الایاتی که سابقاً تهیه دیده بودم و انجمن آثار ملی به طبع رسانیده است، مواضع بسیاری از آنها را

در متن شاهنامه یافته‌ام (که موضوع این مقاله است) با مراجعه به کشف الایات‌های دیگری در همین بحر متقارب مربوط به قرون اوّلیه مانند گرشاسنامه، بروزنامه، فرامرزنامه، بهمن‌نامه، داستان کک کوهزاد، زراتشتنامه که تهیه کرده‌ام، نبودن بقیه ایات در آنها احتمال تعلق ایات دیگر را نیز به شاهنامه قوت می‌بخشد و ظاهراً اختلاف ضبط کلمه یا کلمات مصراع اول این ایات است که یافتن آنها را در شاهنامه به کمک کشف الایات مورد اشاره و نیز فهرست لغات شاهنامه فریتس ولف دشوار ساخته است...

اعتقاد نگارنده که مکرّر هم بیان کرده‌ام، این است که شاهنامه تنها یک سلسله داستان اساطیری و حماسی و تاریخی نیست، بلکه فرهنگ ایران است به معنی وسیع کلمه از آغاز تا پایان قرن چهارم هجری و دریابی است که موج‌های خروشان ظاهر آن حوادث ایام و گوهرهای ثمین اعماق آن آثار ارزنده و علوّ اندیشه است و مندرجات خردنامه هم مؤید این نظر است و نشان می‌دهد که فردوسی یکی از آگاه‌ترین افراد به اهمیّت این فرهنگ عظیم و پریار است، چه از سر خودستایی نیست که فرموده است با استواری و اطمینان تمام که «تخم سخن را پراکنده‌ام».

گنج سخن او گنجینه فرهنگ ایران است، زنده‌کننده مدنیّت ایران است و جالب آنکه مؤلف خردنامه بر این جامعیّت شاهنامه اشعار و بر مندرجات آن احاطه داشته که توانسته است از میان همه آثار ارزنده منظوم فارسی در تألیف خود تنها به شاهنامه روی آورده؛ و از این میان انبوه ایات آن کتاب، ایاتی متناسب با عنوان‌های صدگانه کتاب برگزیند و همدوش کلمات قصار امیرالمؤمنین علی (ع) و اقوال دیگر بزرگان قرار دهد. گذشته از آنچه در فوق گفته شد، یکی هم استفاده از ضبط این ایات در تصحیح خود شاهنامه است که به سبب قدمت متن خردنامه و نزدیک بودن زمان تألیف آن به زمان فردوسی می‌تواند در مواردی راهگشا و رافع مشکلات باشد. البته باید در این حال توجه شود که به ضبط هر دو نسخه خردنامه که یکی در متن و دیگری در حاشیه به عنوان اختلاف ضبط آمده است، مراجعه گردد.

نکات پیش از نقل مواضع ایات در شاهنامه آنکه اوّلاً برای کوتاه شدن مقال تنها به نقل مصراع اوّل اکتفا شده است. ثانیاً توجه داشته باشند که شمارهٔ پس از ذکر پادشاهی هر شاه مربوط به ترتیب شاهان پنجه‌گانه شاهنامه است از کیومرث با شمارهٔ یک تا

بزدگرد شهریار با شماره ۵۰ و در پادشاهی کیکاووس (شماره ۱۲) و کیخسرو (شماره ۱۳) داستان فرعی آمده است که آنها نیز با حروف لاتین (y, f, e, d, c, b) مشخص شده‌اند. ثالثاً به ایياتی که زیرعنوان‌های ۲۵ و ۳۴ و ۷۹ و ۸۰ و ۹۶ آمده و موضع آنها در شاهنامه پیدا نشد، اشاره شده است. اما موارد دیگر ذکر نگردید تا سخن به درازا کشانیده نشود. امید که از روی ضبط نسخه‌های شاهنامه بتوان به یافتن آنها توفيق یافت.

۱- در خرد و رزیدن (ص ۲):

- خرد همچو آب است و دانش زمین...
(پادشاهی اورمزد شاپور ۲۴/۲۴).
- فروع است جان و روان را خرد...
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۹۲۸).
- خرد مرد را خلعت ایزدی است...
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۵۱۰).

۲- در خون ناریختن پادشاه (ص ۳):

- چو خون خداوند ریزد کسی...
(پادشاهی سکندر ۲۰/۸۸).
- چنان دان که ریزندۀ خون شاه...
(پادشاهی سکندر ۲۰/۹۲۰).

۳- در استزادات نداشتن از پادشاه (ص ۴):

- هر آن کس که بر پادشا دشمنست...
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۵۷۱).
- به اندیشه گر سر بتا بد ازوی...
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۵۸۰).
- و گر بر تو گردد ز چیزی درم...
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۵۹۸).
- به فر او بداند نهانِ ترا...
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۶۰۱).
- ز گیتی تو خشنودی شاه جوی...
(پادشاهی بلاش پسر پیروز ۳۹/۱۴).
- کسی را که شاه جهان خوار کرد...
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۵۹۳).
- در شاه را همچو دریا شمر...
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۶۰۳).

۴- در پادشاه که طریق عدل نسپرد (ص ۶):

- چنین گفت نوشیروان قباد...
کند چرخ منشور کلکش سیاه...

(پادشاهی سکندر ۲۰/۲۰۵۳ تا ۲۰۵۵).

۵- در آنچه پادشاه ممسک نیاید (ص ۷):

- نباید که بندد در گنج سخت...

(پادشاهی بهرام پسر شاپور ۳۳/۸).

- ۶- کینه ناداشتن پادشاه از کس (ص ۸):
 گر از کس دل شاه کین آورد...
 (پادشاهی شاپور ذوالاكتاف ۶۴۹/۳۰).
- ۷- در پادشاه عادل ممسک (ص ۹):
 گرت هیچ گنج است ای نیک رای...
 چو برگردد این چرخ ناپایدار...
 (پادشاهی انسیروان ۱۴۲۲/۴۱).
 چو با داد بگشایی از گنج بند...
 (پادشاهی انسیروان ۱۴۳۹/۴۱).
- ۸- در کسی که از خاندان ملک بود بر پادشاه بیرون آید (ص ۱۰):
 هر آنگه که یازد به بیداد دست...
 (پادشاهی انسیروان ۱۴۰۹/۴۱).
 و گر دشمنی یابی اندر دلش...
 (پادشاهی انسیروان ۱۴۱۱/۴۱).
 و گر دیر باشد بنیرو شود...
 (پادشاهی انسیروان ۱۴۱۲/۴۱).
- ۹- در قهر کردن خارجی که ملک جوید (ص ۱۱):
 چو مردم ندارد نهاد پلنگ...
 اگر پل با پشه کین آورد...
 کجا پادشاهی است بی جنگ نیست...
 (پادشاهی زو ۴۷/۹).
- ۱۰- در پادشاه ظالم (ص ۱۳):
 نزاید به هنگام برداشت گور...
 شود در جهان چشمۀ آب خشک...
 (پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش ۸۴۱/۱۲d).
- ۱۱- در سر نگاه داشتن از دوست (ص ۱۴):
 مجو از دل عامیان راستی...
 نه خسرو پرست و نه یزدان پرست...
 سخن هیچ مسrai با راز دار...
 (پادشاهی اردشیر بابکان ۵۸۹/۲۲).
- ۱۲- در وزیر ناصح (ص ۱۵):
 زدستور با دانش و راستگوی...
 درخشان شود شاه را گاه و فر...
 (پادشاهی کیخسرو، داستان بیژن و منیزه ۴۲۰/۱۳c).

۱۳- در دبیری (ص ۱۶):

- (پادشاهی انوشیروان ۱۵۴۹/۴۱).
دبیرست از پیشه‌ها ارجمند...
(پادشاهی انوشیروان ۱۵۵۰/۴۱).
چو با آلت و رای باشد دبیر...
(پادشاهی اردشیر بابکان ۵۰۷/۲۲).
همیشه بزی شاد و پیروز بخت...

۱۴- در راستی (ص ۱۷):

- (پادشاهی انوشیروان ۹۸۲/۴۱).
مگردان سر از دین و از راستی...
(پادشاهی قباد ۵/۴۰).
بزرگ آن کسی کاو به گفتار راست...

۱۵- در مردم مسرف (ص ۱۸):

- (پادشاهی انوشیروان ۱۱۴۷/۴۱).
چو داری به دست اندرون خواسته...
(پادشاهی انوشیروان ۱۱۴۸/۴۱).
هزینه چنان کن که باید کردد...
(پادشاهی انوشیروان ۱۱۵۰/۴۱).
میانه گزینی بمانی به جای...

۱۶- در ستایش هنر (ص ۱۹):

- (پادشاهی انوشیروان ۱۲۸۷/۴۱).
چو پرسند پرسندگان از هنر...

۱۷- در صفت بخیل (ص ۲۰):

- (پادشاهی انوشیروان ۱۹۹۶/۴۱).
بدو ایمنی آید و خوردنی...
(پادشاهی قباد ۱۴/۴۰).
توانگر کجا سخت باشد به چیز...

۱۸- در کاهلی (ص ۲۱):

- (پادشاهی جمشید ۲۹/۴).
چه گفت آن سخنداں آزاده مرد...
(پادشاهی اورمزد ۱۳/۲۹).
گر از کاهلان باز خوانی به کار...
(پادشاهی انوشیروان ۱۴۶۱/۴۱).
چو کاهل مُود مرد دانا به کار...

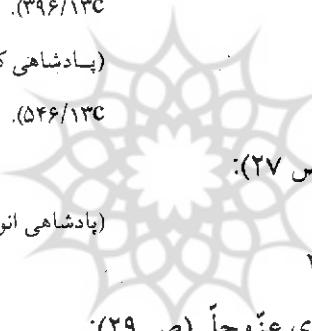
۱۹- در تیمار داشتن آزاد مردان (ص ۲۲):

- (پادشاهی انوشیروان ۴۵۷۰/۴۱).
هر آن کس که باشد ترا زیردست...
(پادشاهی انوشیروان ۳۹۵۰/۴۱).
و گر زیردستی شود گنجدار...

- (پادشاهی انوشیروان ۴۵۷۴/۴۱).
چو از خویشن نامور داد داد...

۲۰- در نگاه داشتن نعمت (ص ۲۳):

- (پادشاهی بهرام پسر بهرام ۱۸/۲۶).
مرؤّت نیابد اگر چیز نیست...

- اگر نیستت چیز سختی بورز...
۲۱- در قناعت (ص ۲۴):
توانگر شد آن کس که خرسند^۱ گشت...
۲۲- در مردم حسود (ص ۲۵):
بکش تا توانی دل و جان ز رشک...
دُزاگاه دیوی است با درد و آز...
۲۳- در غم ناخوردن از کار نآمده (ص ۲۶):
ز نآمده کار دل را به غم...

چنین زندگانی نیارد بها...
۲۴- در زیادت طلب ناکردن (ص ۲۷):
کسی کاو به گنج و درم ننگرد...
۲۵- در شکرگواردن (ص ۲۸):
بدان ای برادر چو گردون سپهر...
خردمند دانا نیارد بروون...
۲۶- در رضا دادن به تقدیر خدای عزوجل (ص ۲۹):
پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش
پرتاب جامع علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
(پادشاهی کیکاووس، داستان رستم و سهراب
۲۷- در متابعت هوا ناکردن (ص ۳۰):
کسی را کجا پیشرو شد هوا...
گرت رای با آزمایش بود...
۲۸- در آهستگی نمودن با دیو مردم (ص ۳۱):
درشتی و تندی نیاید به کار...
(پادشاهی کیکاووس؛ داستان رستم و سهراب
(۷۶/۱۲۰)

۱. خرسند = قانع.

۲. موضع دو شاهد این عنوان در شاهنامه پیدا نشد.

- ۲۹- در مردم بسیارگوی (ص ۳۲):
 به گفتار بی بَرْ چو نیر و کنی ...
 (پادشاهی شیرویه ۴۴/۱۲۷).
 مگوی آن سخن کاندرو سود نیست ...
 (پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۱۵۲).
- ۳۰- در خرسندی^۱ کردن (ص ۳۳):
 چو خرسند باشی به دادِ خدای ...
 توانگر شود هر که خرسند گشت ...
 (پادشاهی قباد ۴۰/۱۸).
 (پادشاهی اردشیر بابکان ۲۲/۴۷۵).
- ۳۱- در عیب ناجستن مردمان و بعفی ناکردن (ص ۳۴):
 چو عیب تِن خویش داند کسی ...
 (پادشاهی قباد ۴۰/۱۶).
 مکن بیش عیب کسان را مجوى ...
 (پادشاهی شیرویه ۴۴/۱۲۲).
- ۳۲- در شنودن سخن از هر کسی به تمام (ص ۳۵):
 سپردن به گفتار گوینده گوش ...
 سخنگوی چون برگشايد سخن ...
 سخن بشنو و بهترین یادگیر ...
 (پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۳۲۲).
 (پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۳۲۸).
 (پادشاهی اردشیر بابکان ۲۲/۶۰۶).
- ۳۳- در آن مردم که کبر آورد (ص ۳۶):
 زگیتی تو ای مرد افزون منش ...
 نهای از زمانه تو خشنود هیچ ...
 به یک دم زدن رستی از جان و تن ...
 (پادشاهی کیخسرو، داستان رستم با اکوان دبو ۹/۱۳۴).
- ۳۴- در مردم بی نفس (ص ۳۷):
 و گر بخشش کردگار بلند ...
 (پادشاهی کیخسرو، داستان کاموس ۱۳b/۹۹۹).
- ۳۵- در مردم شوریخت (ص ۳۸):
 به رای و به اندیشه نابکار ...
 که کار خدایی نه کاری است خُرد ...
 (پادشاهی کیخسرو، داستان سیاوش ۱۲d/۶۴۰).
- ۳۶- در تیمار داشتن فرزند بدگهر (ص ۳۹):
 ۲. موضع دو شاهد این عنوان در شاهنامه پیدا نشد.

- (پادشاهی سکندر ۲۰/۱۹۹۱). درختی که گشته چو آمد به بار...
- (پادشاهی فریدون ۶/۱۱۴۵). درختی که بنشاندی آمد به بار
- (پادشاهی فریدون ۶/۱۱۴۲). که گر بار خارست خود گشته‌ای...
- ۳۷- در نیکوکاری ورزیدن (ص ۴۰): هر آن کز ره مردمی بگذرد...
- (پادشاهی کیخسرو، داستان اکوان دیو ۱۳۴/۱۸۰). چنان رُست باید همی زان سرشت...
- (پادشاهی انوشیروان ۴۱/۷۶۳). ۳۸- در مردم لجوج (ص ۴۱): ستیزه نه خوب آید از نامجوی...
- (پادشاهی بهرام اورمزد ۲۵/۱۷). ستیزه چو شد مرد را پیش رو...
- (پادشاهی اورمزد شاپور ۲۴/۹). ستیزه به جایی رساند سخن...
- . (پادشاهی کیخسرو، داستان دوازده رخ ۴۲/۵۰۸). ۳۹- در کار کردن به مشورت اهل رای (ص ۴۲): مزن رای جز با خردمند مرد...
- (پادشاهی اورمزد شاپور ۲۴/۶۵). چو بر دانش خوبیش مهر آوری...
- . (پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۱۳۹). ۴۰- در صبر کردن (ص ۴۳): به هر نیک و بد پند دانا نیوش...
- (پادشاهی انوشیروان ۴۱/۴۵۶۱). بدیها به صبر از مهان بگذرد...
- . (پادشاهی اورمزد شاپور ۳۴/۲۶۹). ۴۱- در مردم سخن چین (ص ۴۴): سخن چین بی دانش چاره گر...
- (پادشاهی اورمزد شاپور ۲۴/۴۳). چنان دان که بیشrum و بسیارگوی...
- . (پادشاهی اورمزد شاپور ۲۴/۴۵). ۴۲- در مردم بدخوی (ص ۴۵): چو بدخو بُود مرد درویش و خوار...
- (پادشاهی اورمزد نرسی ۲۹/۱۵). نه چیز و نه دانش، نه رای و هنر...
- . (پادشاهی اورمزد نرسی ۲۹/۱۹). ۴۳- در بُردباری (ص ۴۶): سر مردمی بُردباری بود...
- (پادشاهی بهرام بهرام ۲۶/۱۴). کم آزاری و بردباری گزین...
- . (پادشاهی انوشیروان ۴۱/۲۵۰۳). ۴۴- در خاموشی (ص ۴۷):

نیست که موبد به خسرو چه گفت...
سخن گفت ناگفته چون گوهر است...

چواز بند و پیوند یابد رها...

(پادشاهی کبکاووس، داستان رستم و سهراب
.۹۵۷/۹۵۹ تا ۹۵۹)

۴۵- در پرهیزگاری و شرم (ص ۴۸):

پرهیز و از کار بد شرم دار...

۴۶- در مردم نیک عهد (ص ۴۹):

چو پیمان شکن باشی و تیز مغز...

(پادشاهی کبکسری، داستان خاقان چین
.۱۴۹۰/۱۳۵)

مباداکه باشی تو پیمان شکن...

۴۷- در جوانمردی (ص ۵۰):

توانگرتر آن کو دلی راد داشت...

۴۸- در پنج خصلت نکوهیده (ص ۵۱):

وگر بدنهاش باشی و بدلکنش...

چو همه کنی مرگ را با خرد...

(پادشاهی کبکاووس، جنگ مازندران ۱۲/۸۳۰).

(پادشاهی کبکاووس، جنگ شاه هاماوران
.۷۰۸/۱۲۶)

۴۹- در بخیلی (ص ۵۲):

گر آیدت روزی به چیزی نیاز...

۵۰- در دوستِ طماع (ص ۵۳):

دلِ مرد طامع بُود پر ز درد...

به چیز کسان دست یازد کسی...

۵۱- در دوستِ بددل (ص ۵۴):

در نام جستن دلیری بُود...

۵۲- در دروغزن (ص ۵۵):

به هر کار در پیشه کن راستی...

(پادشاهی کبکاووس، داستان رستم و سهراب
.۸۵۲/۱۲۵)

شهر آن کس که بسیار گوید دروغ...

۵۳- در مردم نادان (ص ۵۶):

زنادان نیاپی، بجز بتری...

که او دست چپ را نداند ز راست...

یک از گردش آسمان‌بلند...

فلک رهنمونش به سختی بُود...

^{۵۴}-در دشمنی، که کید خویش پنهان

ز دشمن مکن دوستی خواستار...

درختی بود سیز و بارش کبست...

۵۵-در آهستگی (ص ۵۸):

ستون بیز رگه، است آهستگی

نگه کن که تا تاج با سر چه گفت...

سچ بے سر پا

چو خواهی که تاج تو ماند به جای...

•(2439/17g)

۵۶- در خوی خوش (ص ۵۹):

(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۲۰۵۲).

(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۲۰۰۴)

۵۷- در مردم سبکساز (ص ۶۰):

ستوده نباشد سر بادساز...

(پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش)

1119°/15d

سکسا، تندی، نمایند نخست...

زیانه که اند، سو ش، مغز نست...

^{۵۸}-د: اندازه خوبش نگاه داشتن در طلب چیزها (ص ۶۱):

(پادشاهی، انو شیع وان ۱۱۳۶/۴۱).

به نایافت رنجه مکن خویشتن...

۵۹- در نایب داشتن به امانت (ص ۶۲):

- هر آن کس که با تو نگویید درست...
 (پادشاهی بزدگرد شهریار ۵۰/۶۵۸).
- ۶۵- در سخن ناگفتن میانِ دو ناجنس (ص ۶۳):
 کسی کاو بَرَدْ آب و آتش به هم...
 (پادشاهی کیخسرو، جنگ دوازده رخ ۱۲۴/۵۹).
- ۶۶- در مشورت کردن (ص ۶۴):
 چنین گفت با من یکی هوشمند...
 (پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش ۱۲۵/۱۶۲۵).
- هر آن کس که دارد روانش خرد...
 (پادشاهی گشتاسب ۱۵/۲۹۲۹).
- ۶۷- در ابقا ناکردن بر بدکاران (ص ۶۵):
 مكافاتِ بد را بد آمد پدید...
 باید بدان را مكافات کرد...
 (پادشاهی کیخسرو، جنگ دوازده رخ ۱۳۰۵/۱۳۴).
- ۶۸- در هنر آموختن (ص ۶۶):
 میاسای از آموختن یک زمان...
 چو گویی که نام خرد توحشم...
 یکی نفر بازی کند روزگار...
 (پادشاهی انشیروان ۴۱/۱۶۲۱ تا ۱۶۲۳).
- ۶۹- در تأخیر کردن در کارها (ص ۶۷):
 از امروز کاری به فردا ممأن...
 (پادشاهی کیقباد ۱۱/۱۸۱ - پادشاهی انشیروان ۴۱/۱۳).
- گلستان که امروز گردد بهار...
 (پادشاهی کیقباد ۱۱/۱۸۲).
- ۷۰- در دشمنِ دانا (ص ۶۸):
 نگه کن که دانای پیشین چه گفت...
 چو دانا ترا دشمن جان بُود...
 (پادشاهی گشتاسب ۱۵/۳۹۸۷).
- ۷۱- در هنرمندی و نسب (ص ۶۹):
 چنین گفت آن بخرد رهنمون...
 چو فرهنگ آسایش جان بُود...
 (پادشاهی انشیروان ۴۱/۲۵۷۳).
- ۷۲- در زمانِ افتادن از بهر دیگران (ص ۷۰):
 ز بهر کسان رنج بر تن نهی...
 (پادشاهی سکندر ۲۰/۱۱۹۰).

۶۸- در ننگ ناداشتن از کارها (ص ۷۱):^۱

۶۹- در مردم بدنام بدکردار (ص ۷۲):^۲

۷۰- در بی مروّتی کردن با فرزندان و خویشان (ص ۷۳):^۳

چه نازی همی در سرای سپنج...

ترا تنگ تابوت بهری است و بس...

نیارد ز تو یاد فرزند تو...

ز میراث دشتمان یابی تو بهر...

۷۱- در اندوه ناداشتن از جهان (ص ۷۴):^۴

مدار ایچ تیمار با جان به هم...

(پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش

.۲۶۴۲/۱۲d)

(پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش

.۲۹۰۰/۱۲d)

(پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش ۱۲d).

ازو بهره جز شادکامی مجوى...

که گر تاجداری دگر عیش تنگ...

۷۲- در مردم نیکونام (ص ۷۵):^۵

هر آن کس که نیکی کند بگذرد...

نمُرد آن که او نیک کردار مُرد...

۷۳- در هنر و فضل اظهار کردن (ص ۷۶):^۶

تو چندان که باشی سخنگوی باش...

(پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش ۱۵/۱۲d).

سخن چون یک اندر دگر یافته...

۷۴- در تأمل کردن در شنودن سخن (ص ۷۷):^۷

ازیرا که دیدن نه چون آگهی است...

۷۵- در فرزند که به سیرت پدر رود (ص ۷۸):^۸

پسر کو ز راه پدر نگذرد...

(پادشاهی منوجهر ۷/۱۰۰۷).

(پادشاهی منوجهر ۷/۱۰۱۰).

نشان پدر باید اندر پسر...

- چنان رُست باید همی در سرشت...
۷۶-در خون ریختن به ناحق (ص ۷۹):
کسی را که خون ریختن پیشه گشت...
بریزند خوشن بر آن هم نشان...
۷۷-در فرصت نگاه داشتن (ص ۸۰):
به هر کار هنگام جستن نکوست...
چنان دان که هر کس که هنگام جست...
۷۸-در نام جُستن (ص ۸۱):
همه نام باید که مائند نه ننگ...
ز هوشنگ رو تا به کاووس شاه...
جز نام از ایشان به گیتی نماند...
۷۹-در نافریفتن و فریفته شدن (ص ۸۲):^۱
۸۰-در همتینی خردمند (ص ۸۳):^۲
۸۱-در خطر کردن در طلب بزرگی (ص ۸۴):
ز دانا تو نشیدی این داستان...
عنان بزرگی هر آن کس که جُست...
۸۲-در عفو کردن گناه (ص ۸۵):
هر آن کس که پوزش کند بر گناه...
گنه چون بیخشی شوی کامکار...
۸۳-در حرص نمودن گوید (ص ۸۶):
مکن آز را بر خرد پادشا...
اگر جان تو بسپرد راه آز...
- (پادشاهی انوشیروان ۴۱/۷۶۳).
پادشاهی هرمزد انوشیروان ۴۲/۱۱۸۶).
(پادشاهی هرمزد انوشیروان ۴۲/۱۱۸۷).
(پادشاهی نور ۸/۱۸۲).
(پادشاهی یزدگرد بزه گر ۳۴/۱۰۲).
(پادشاهی سکندر ۲۰/۵۱۵).
(پادشاهی کیخسرو، جنگ بزرگ کیخسرو ۱۲g/۲۹۰۷).
(پادشاهی کیخسرو، جنگ بزرگ کیخسرو ۱۳g/۲۹۰۸).

۱ و ۲- موضع دو شاهد این دو عنوان در شاهنامه پیدا نشد.

(پادشاهی کیکاووس، داستان رستم و سهراب

همه کمی از بهر بیشی بُود...

(۱۲۲۸/۱۲۰).

۸۴- در مزاح ناکردن (ص ۸۷):

یکی پندگویم ترا من درست...

(پادشاهی فریدون ۶/۵۸۲).

۸۵- در ایادی یاد ناکردن با هیچ کس (ص ۸۸):

به جای کسی گر تو نیکی کنی...

(پادشاهی یزدگرد بهرام گور ۹/۲۶).

۸۶- در التجاکردن به دشمن (ص ۸۹):

به کشتی ویران گذشتن بر آب...

(پادشاهی خسرو پرویز ۴۳/۱۰۱۶).

۸۷- در طلب کردن شادی (ص ۹۰):

بیا تا به شادی دهیم و خوریم...

(پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش ۱۲۰/۱۸۶۷).

چه بندی دل اندر سرای سپنچ...

(پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش ۱۲۰/۱۸۶۸).

پادشاهی گشتاسب ۱۵/۲۲۹۹.

۸۸- با بدان صحبت ناداشتن (ص ۹۱):

جهان را ناید سپردن به بد...

(پادشاهی انشیروان ۲۱/۱۷۵۱).

کسی کاو بُود پاک و بیزدان پرست...

(پادشاهی انشیروان ۲۱/۱۷۵۹).

۸۹- در سخن بد ناگفتن (ص ۹۲):

چه آزاری آن را که نازردنی است...

(پادشاهی انشیروان ۲۱/۱۱۵۷).

میازار کس را که آزاد مرد...

(پادشاهی گشتاسب ۱۵/۳۵۱۴).

۹۰- در تأمل کردن پادشاهی در حال مردمان (ص ۹۳):

بدنو گفت خاقان که هر شهریار...

(پادشاهی هرمز انشیروان ۴۲/۱۲۸۹).

به بد کردن بنده خامش بُود...

(پادشاهی هرمز انشیروان ۴۲/۱۲۹۰).

۹۱- در هزیمت به هنگام (ص ۹۴):

هر آن کس که با آب دریا نبرد...

(پادشاهی اورمزد شاپور ۲۴/۷۳).

به هنگام کردن ز دشمن گریز...

(پادشاهی کیخسرو، جنگ بزرگ کیخسرو ۱۳۸/۶۶۵).

۹۲- در کاری ناشدن که عاقبت وخیم بُود (ص ۹۵):

کسی کاو بیند سرانجام بد...

(پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش ۱۲۰/۹۱۶).

نامه انجمن ۲/۱

- چرا کشت باید درختی به دست...
به پای اندر آتش نباید شدن...
۹۳- در خشم فروخوردن (ص ۹۶):
هر آن کس که او از گهکار چشم...
۹۴- در طلب کردن از هر کس آنچه ازو آید (ص ۹۷):
اگر چند بر گوهر افسون کنی...
۹۵- در راز ناگفتن با زنان (ص ۹۸):
به کاری مبر تیز فرمان زن...
به پیش زنان راز هرگز مگویی...
۹۶- در آزمودن دوست در حال خشم (ص ۹۹):
در کسی که ستایش و نکوهش نیزد (ص ۱۰۰):
کسی کش ستایش ناید به کار...
که یزدان ستایش نخواهد همی...
۹۸- در مردم منافق (ص ۱۰۱):
چو با دل زیانها بود راستی...
همه کار دشوارش آسان شود...
۹۹- در نیکوبی کردن (ص ۱۰۲):
ستوده تر آن کس بُود در جهان...
نگیرد ترا دست جز نیکوی...
نمائد همان نیک و بد پایدار...
۱۰۰- در مال جمع کردن پادشاه (ص ۱۰۳):
دو چشم تو اندر سرای سپنج...
جهانی کجا شربت آب سرد...
تو رنجی و دیگر کسی بر خورد...
- (پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش ۱۲۴/۱۶۳۹).
(پادشاهی کیکاووس، داستان سیاوش ۱۲۵/۲۳۰۰).
(پادشاهی اورمزد شاپور ۷۱/۲۴).
(پادشاهی بزدگرد شهریار ۵۰/۳۳۲).
(پادشاهی گشتاسب ۱۵/۲۵۴۱).
(پادشاهی گشتاسب ۱۵/۲۵۴۰).
(پادشاهی اورمزد شاپور ۲۴/۶۹).
(پادشاهی اورمزد شاپور ۲۴/۷۰).
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۳۳۱).
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۳۴۸).
(پادشاهی انوشیروان ۴۱/۱۵۴۴).
(پادشاهی گشتاسب ۱۵/۴۶۹۸).
(پادشاهی ضحاک ۵/۵۰).
(پادشاهی بزدگرد شهریار ۵۰/۲۲۰).
(پادشاهی بزدگرد شهریار ۵۰/۲۲۲).
(پادشاهی کیکاووس، حوادث پس از سیاوش ۱۲۵/۶۵۵).

***